

[Flemming Hansen]

Et af problemerne i EF for danske virksomheder er, at der investeres enormt i EF udefra: japanske, amerikanske og andre virksomheder. Når de skal planlægge, hvor i EF de vil lægge virksomheden, kigger de selvfølgelig efter, hvor selskabsskatten er højest, hvor de har mest tilbage, når de har et overskud. Og det har de i hvert fald ikke i Danmark.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Gade har ordet for den sidste korte bemærkning i denne runde.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nu tror jeg ikke, at japanske virksomheder, der skal placere sig i Europa, er så dumme, at de kun kigger på selskabsskatten. De kigger vel på de samlede omkostninger for virksomheden, herunder arbejdsgiverafgifter, og dér er det jo, jeg har fremlagt dokumentation for, at f.eks. forskellen mellem belastningen på arbejdsgiverne i Frankrig og i Danmark er henholdsvis 46 og 48 pct. af bruttonationalproduktet, og det vil altså sige, at der ikke er helt hold i de argumenter. Vi har hverken fået en dokumentation fra hr. Niels Anker Kofoed eller hr. Flemming Hansen for, at Industrirådets argumentation er rigtig, for det er jo den, de to partier viderefører herinde i salen.

Sandheden er vel, at industrien, dansk erhvervsliv, og politikerne er for dårligt forberedte, at vi har ikke turdet taget fat omkring nogle gamle, liberalistiske tankegange, selv om vi godt ved med vores forstand, at der skal være et samarbejde mellem det offentlige og det private, at vi skal opbygge lønmodtagerkapital, at vi skal styrke konkurrenceevnen på den måde.

Der er et politisk skel ikke med hensyn til, om vi vil styrke konkurrenceevnen eller ikke, men med hensyn til, hvordan vi vil gøre det. Om vi vil gøre det ved, at nogle skal blive rigere, eller vi vil gøre det ved at være med til at sprede ejendomsretten; men det er jo det, denne kampagne og al den tale om skattetryk skal forkludre.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg beklager, jeg havde overset, at hr. Ivar Nørgaard havde bedt om en kort bemærkning. Dermed får hr. Flemming Hansen den sidste, og så går vi til ordførerne.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hr. Flemming Hansen gør rigtigt opmærksom på, at f.eks. japanske og amerikanske foretagender ofte vælger, hvis de skal placere sig i Europa, at placere sig andre steder end i Danmark. I øjeblikket finder der en fusionering sted, og den vil blive yderligere forstærket som følge af disse planer om det indre marked og dets gennemførelse.

Derfor er der ingen tvivl om, at sådanne foretagender, koncernerne, vil lægge deres hovedsæde dér, hvor den nominelle selskabsskatteprocent er lav, og så vil de fusionere med danske foretagender, som har gode afskrivningsregler, og derefter vil de konstatere overskuddet i hovedsædet i Tyskland eller et andet sted i Europa.

Derfor er vi nødt til at lave om på selskabsskattestrukturen her i landet, hvis vi vil have, at hovedsæderne, koncerncentrene, skal være i Danmark. Det er noget, regeringen burde tage op meget hurtigt, for det kan ikke vente på længere overvejelser. Det er i fuld gang, og vi bør indse, at vi skal have nogle af de hovedsæder, hvis vi skal konstatere valutaindtægterne her i Danmark. Ellers får vi underskud – ekstra underskud – på betalingsbalancen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Hr. Gade kom til at sige noget rigtigt om EF her fra Folketingets talerstol. Han sagde, at det ikke alene er selskabsskatten, en japansk virksomhed kigger på, når den overvejer, hvilket EF-land den skal investere i. Det er korrekt. Den kigger på én ting til, hr. Gade. Den kigger på, hvordan holdningerne er i de enkelte landes parlamenter, hvor der er mulighed for at investere.

Så er det rigtigt, at så længe man har et Markedsudvalg, hvor specielt hr. Gade brillerer med at arbejde mod alt og alle, så er det ikke attraktivt for investeringslysten, og så længe vi har sammensat parlamentsgruppen i EF-Parlamentet med f.eks. 4 EF-modstandere og 2 SF'ere, så fremmer det heller ikke landenes lyst til at bruge Danmark som det investeringssted, de vil gå i gang med.